

Openingstekst 'Omwervingen' door Ernest Van Buynder.

Tentoonstelling **Wander Lust** Stefaan van Biesen S&H De Buck Gent 22 november 2013.



Dames en Heren,

Ik heb mijn korte inleiding mij inspirerend op de huidige tentoonstelling van Stefaan van Biesen "omzwervingen" betiteld. De zwerver slentert rond voor zijn genoegen, om de dingen allengs gade te slaan. Hij heeft een niet te verzadigen verlangen om de wereld op zijn gemak te bekijken. Hij trekt evenwel niet doelloos rond. Zijn doel is het opvangen van een zo groot mogelijke diversiteit aan indrukken. Hij wikkelt geen vastgelegd programma af, maar gaat op stap zonder vooraf te weten waar hij zal terechtkomen. Met Marcel Ducamp werpt hij een patafysische twijfel op de stelling volgens de welke de rechte de kortste weg is tussen twee punten. Wie een stad of een landschap of een bos wil leren kennen, moet bereid zijn zich erin te verliezen. De zwerver vertoont, zoals de auteur Musil in "Der Mann ohne Eigenschaften" zegt, een opvallende gelijkenis met wie "door de straten dwaalt en nu eens door een schaduw, dan weer door een groepje mensen of een ongewone aaneenvoeging van gevels wordt afgeleid, waarna hij ten slotte op een plaats terechtkomt die hij niet kende en waar hij niet heen wilde". Ook de wereldgeschiedenis gedraagt zich volgens Musil op dezelfde manier.

De zwerver zal tijdens zijn verkenningen de voorkeur geven aan zijwegen. Wie een zijweg neemt, wil de ontmoeting niet ontwijken maar juist opzoeken. Hierin komt hij overeen met de door de Duitse filosoof Heidegger aangeduide "Holzwege". Dergelijke Holzwege verbinden geen dorpen of steden met elkaar. Het zijn wegen in een bos. Zij houden integendeel midden in het woud op, waar de houthakker het hout en de denker, de filosoof het "Zijn" aantreft.

Tussen twee punten kan men slechts één rechte lijn, maar ontelbare kromme lijnen trekken. Zo ook zijn ontelbaar veel deviaties van de hoofdweg mogelijk. Mijn weg moet niet met uw weg samenvallen. Dit inzicht verkondigde Nietzsches Zarathoestra in "Also sprach Zarathustra" met profetische allures: " Dit - is nu 'mijn' weg, - waar is de uwe ? Zo antwoordde ik hen, die mij 'de weg' vroegen. Die weg namelijk, bestaat niet!"



En kunstenaars als Richard Long met *Walking a Line*, Hamish Fulton met *A 150 mile walk, Iceland* en Stefaan van Biesen hebben die filosofische gedachten in beeldend materiaal omgezet. De Engelse land art artiesten kunnen nog geplaatst worden in het verlengde van de grote Engels-romantische traditie van landschapsschilders en tuinarchitectuur. Het werk van Stefaan van Biesen is complexer.

Ik volg de *démarches* van Stefaan zowat twintig jaar en had de gelegenheid in 1993 een van zijn vroege tentoonstellingen te mogen inleiden. Sinds 1990 onderneemt Stefaan van Biesen in binnen- en buitenland wandelingen, die hij bij wijze van performance, documenteert met video's, foto's, maquettes, teksten en tekeningen.

Wat vernieuwend is in zijn aanpak is de wetenschappelijke aanpak en het multidisciplinaire karakter. Hiervoor heeft de Zwitserse socioloog-urbanist Burckhardt in de jaren negentig van vorige eeuw het begrip "*Spaziergangwissenschaft*", de wetenschap van het wandelen geïntroduceerd. Stefaan van Biesen heeft dit begrip verruimd door het wandelen te zien als een subjectieve gedachteoefening zowel in het stedelijk weefsel als in het landschap. Hieruit ontstonden projecten als *Hoofdzwerfer*, *Sensitive Islands*, *Wander Lust*, *Handwritings* en *Bibliotheken der wandelingen*. De kern van zijn artistieke research blijft steeds "*de kunst van het dolen*".

Boeiend zijn de samen werkingen met curator Geert Vermeire, die zijn werk vorig jaar uitgebreid toonde in musea in Brazilië, en met Simona Vermeire, die aan de universiteit van Braga in Portugal actief is. De kunstenaar besteedt dus een belangrijk deel van zijn artistieke inzet aan uitwisselingen, samen werkingen met andere artiesten, ook in andere disciplines, met wetenschappers, met activisten. Hij is medestichter en actief lid van het Milena principle, geen occult genootschap, maar een Europese denktank die artiesten en wetenschappers verenigt. Hij is ook lid van het WIT Urban Team. Zijn werk heeft voeding gevonden niet alleen in ons land, maar ook in de omringende landen Nederland, Frankrijk, Griekenland, Duitsland, maar ook in Polen, Brazilië en China.

Als besluit wil ik zonder schroom stellen dat Stefaan van Biesen een aparte bladzijde schrijft in het hoofdstuk *Land Art* en dat Galerie S&H De Buck, met de tentoonstelling van de werken uit de verscheidene projecten van de voorbije drie-vier jaar andermaal hun gerichtheid op de actualiteit demonstreren.

Ernest Van Buynder.

www.stefaanvanbiesen.com

www.themilena.com

www.wit-urbanteam.com